

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ

*ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ το χέρι που επιστρέφει
από φόνο φριχτόν και τώρα ξέρει
ποιος αλήθεια ο κόσμος που υπερέχει
ποιο το «νυν» και ποιο το «αιέν» του κόσμου [...]
Νυν η ταπείνωση των Θεών Νυν η σποδός του Ανθρώπου
Νυν Νυν το μηδέν
και Αιέν ο κόσμος ο μικρός, ο Μέγας!*

Οι πρώτες εξαγγελίες της κυβέρνησης για τα ΑΕΙ, το κείμενο διαβούλευσης όπως και ο νόμος που ψηφίστηκε τελικά συνάντησαν τη ριζική αντίθεση της πανεπιστημιακής κοινότητας. Η Κυβέρνηση, αντί να απαντήσει στις ενστάσεις και να συζητήσει τις προτάσεις των πανεπιστημίων, επέλεξε τον δρόμο της προπαγάνδας, κατασυκοφάντησε τα εκλεγμένα ακαδημαϊκά όργανα, απαξίωσε και ευτέλισε τα ιδρύματα και τους λειτουργούς του.

Ο εύκολος δρόμος, από τη «διασταλτική ερμηνεία του Συντάγματος» στην καταφανή παραβίασή του, αποδείχθηκε τελικά ατελέσφορος. Η έναρξη ισχύος του νόμου συνέπεσε με την μη έκδοση των προβλεπόμενων διαπιστωτικών πράξεων. Έτσι εξέπεσε σε πρακτική αχρησία το ακατάστατο αυτό νομοθέτημα, που με τόση επιπολαιότητα και οίηση θέλησαν να επιβάλουν.

Η κυβέρνηση, ένα μόλις μήνα μετά την ψήφιση του νόμου, επανήλθε με τροπολογίες και ερμηνευτικές εγκυκλίους, σύμφωνα με τις οποίες η Υπουργός αυτοπροσώπως εγκαθίσταται ως «εσωτερικό» όργανο στα πλήρως αυτοδιοικούμενα πανεπιστήμια. Αναδιπλασιάζει έτσι μία αρχική ρυθμιστική ατέλεια στον ίδιο το νόμο και προβαίνει σε ρυθμίσεις, κανονιστικές ή μεταβατικές, που αντιβαίνουν στο Σύνταγμα και τις αρχές της χρηστής διοίκησης. Η «αναζήτηση» μελών ΔΕΠ που θα συνεργούσαν στην συγκρότηση των Επιτροπών από την ίδια της Υπουργό συνάντησε την μαζική άρνηση των πανεπιστημιακών. Το Υπουργείο, που μηχανεύεται ακόμα τις λεπτομέρειες ενός εκλογικού συστήματος που μπορεί να φτάσει μέχρι και την καθιέρωση της ηλεκτρονικής ψήφου, αναζητά εναγωνίως ποιους Καθηγητές θα διορίσει για να συνεργαστούν με το κράτος εναντίον της ομόθυμης βούλησης της κοινότητας. Ταυτόχρονα, βρίσκεται σε εξέλιξη επιχείρηση εμπλοκής στις εκλογές διοικητικών υπηρεσιών των πανεπιστημίων, πάλι υπό την εποπτεία του υπουργείου και ερήμην των εκλεγμένων διοικήσεων.

Η πρακτική της ηλεκτρονικής αλληλογραφίας ανάμεσα στην Υπουργό (προσωπικά) και μέλη ΔΕΠ (ατομικά), η κατάργηση του «πρωτοκόλλου των Ιδρυμάτων» αλλά και του «πρωτοκόλλου των υπηρεσιών του Υπουργείου», η αδιαμεσολάβητη και εξατομικευμένη σχέση της υπουργού με δημόσιους

λειτουργούς συνιστά πρακτική κατάλυση των κανόνων της χρηστής διοίκησης και των αρχών που διέπουν τις σχέσεις και την επικοινωνία ανάμεσα στο κράτος και τους πολίτες/λειτουργούς του δημοσίου, ακυρώνουν την αρχή της δημοσιότητας των πράξεων της εξουσίας και τις συνταγματικές εγγυήσεις περί ατομικής ελευθερίας.

Έχει ήδη καταγγελθεί η τακτική της πολιτικής ηγεσίας να συνδιαλέγεται με μέλη της κοινότητας, πέραν των ακαδημαϊκών ή και συνδικαλιστικών τους εκπροσώπων. Η πρακτική αυτή οδηγεί στην δημιουργία οιονεί «παρα-κρατικών» δικτύων εντός των πανεπιστημίων, τα οποία προβαίνουν (με αδιαφανή ανταλλάγματα) σε δηλώσεις νομιμοφροσύνης προς την εξουσία. Η σκοτεινή αυτή πρακτική του Υπουργείου, που ακυρώνει τις εκλεγμένες διοικήσεις, συνιστά στοχευμένη υπονόμηση των καταστατικών αρχών της ακαδημαϊκής κοινότητας, παραβιάζει κάθε δημοκρατική αρχή αυτονομίας των συλλογικών υποκειμένων και των κοινωνικών χώρων.

Έτσι, οι προβλέψεις του νόμου, αλλά και των τροπολογιών, για εγκατάσταση διορισμένων από το κράτος πανεπιστημιακών οργάνων, όπως εν προκειμένω οι 5μελείς Επιτροπές, που θα λειτουργούν ως «εξωτερικές δομές», άμεσα ελεγχόμενες από το Υπουργείο και εκτός της εποπτείας των εκλεγμένων διοικήσεων, καθιστούν ανενεργά τα άρθρα του Συντάγματος που εγγυώνται την πλήρη αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ.

Δυστυχώς, δεν φαίνεται να σταματά πουθενά η θεσμική εκτροπή, για την οποία έκανε λόγο η Σύνοδος των Πρυτάνεων. Η πρωτοφανής συσχέτιση της προβλεπόμενης από το Σύνταγμα υποχρέωσης του κράτους να χρηματοδοτεί τα ΑΕΙ με την πορεία εφαρμογής του νόμου, η εξωφρενική «διαταγή» του Γενικού Γραμματέα ότι όσα πανεπιστήμια δεν συμμορφωθούν θα περάσουν στο καθεστώς των συγχωνεύσεων, οι νομικές ακροβασίες για το πώς Πανεπιστήμια απονέμουν πτυχία και οργανώνουν τις σπουδές, συνιστούν παροξυσμούς της αντισυνταγματικής και αντιδημοκρατικής εκτροπής που χαρακτηρίζει ολοένα και περισσότερο την πολιτική του Υπουργείου.

Οι επαπειλούμενες εφεδρείες στο διοικητικό προσωπικό των ΑΕΙ και η απίσχναση των διοικητικών λειτουργιών τους δεν γίνεται για λόγους οικονομίας. Συνιστά προϋπόθεση της εγκατάστασης νέων διοικητικών δομών που θα υποστηρίζουν τη λειτουργία των «εξωτερικών διοικήσεων» (ΑΔΙΠ, Συμβούλια, Εταιρείες διαχείρισης περιουσίας...), προαναγγέλλουν την εκχώρηση διοικητικών έργων στον ιδιωτικό τομέα και τις συγχωνεύσεις ιδρυμάτων που θα οδηγήσουν στη εφεδρεία το «πλεονάζον» προσωπικό.

Οι απαράδεκτες καθυστερήσεις στους διορισμούς των νέων συναδέλφων, οι περικοπές των πιστώσεων του πδ. 407/80 και οι αλλεπάλληλες μειώσεις των δημοσίων πόρων των ΑΕΙ αλλά και των μισθών μας δεν είναι απλώς κινήσεις προσαρμογής στη γενικευμένη απαξίωση του δημόσιου και της εργασίας των λειτουργών του. Προοιωνίζουν το απαξιωμένο καθεστώς για το οποίο προορίζουν τους πανεπιστημιακούς λειτουργούς οι θιασώτες του «ελάχιστου δημόσιου τομέα», οι φανατικοί της εγκατάστασης της εξουσίας και της αγοράς στους τόπους της επιστήμης και της τέχνης, οι άφρονες που, υπό το κράτος των

μνημονίων και της Τρόικας, καταστρέφουν ανεπίστρεπτα τον δημόσιο χώρο και τα δημόσια αγαθά.

Ο δρόμος της εκτροπής πρέπει να κλείσει, πριν κλείσουν τα πανεπιστήμιά μας

Η κυβέρνηση επιχειρεί με τους πλέον ανοίκειους και αυταρχικούς τρόπους να επιβάλει ένα νόμο, τον οποίο σύσσωμη η πανεπιστημιακή κοινότητα θεωρεί συνώνυμο της καταστροφής του δημόσιου και ακαδημαϊκού πανεπιστημίου. Η Συσπείρωση Πανεπιστημιακών, κοιτώντας στα μάτια φοιτητές και συναδέλφους διδάσκοντες και διοικητικούς, μετά λόγου γνώσεως για όσα προβλέπει και όσα προσιωνίζει ο νόμος:

- Καλεί την πανεπιστημιακή κοινότητα να ενδυναμώσει τη συνοχή και την αλληλεγγύη της, να περιφρουρήσει την αυτοτέλεια των Ιδρυμάτων και την προβλεπόμενη από το Σύνταγμα πλήρη αυτοδιοίκηση. Τα ακαδημαϊκά όργανα δεν μπορεί να τελούν υπό το κράτος απειλών και εκβιασμών. Έχουν εκλεγεί για να κρατήσουν όρθιο, ανοιχτό και αυτοδιοικούμενο το Πανεπιστήμιο. Δεν νοείται διοικητική πράξη εντός των πανεπιστημίων ερήμην και εκτός της άμεσης εποπτείας των εκλεγμένων διοικήσεων. Καμία «έκτακτη συνθήκη» δεν δικαιολογεί την καταστροφή της νομικής και δημοκρατικής μας παράδοσης.
- Οι συνάδελφοι που διορίστηκαν από την υπουργό δικαιούνται και οφείλουν να παραιτηθούν. Να αρνηθούν ευθύνες, οι οποίες δεν απορρέουν από καμία θεσμική τους υποχρέωση. Να μην εμπλακεί κανείς στο παιχνίδι του αυταρχισμού και της σύγκρουσης που επιδιώκει η κυβέρνηση, να μην ανοίξει κανείς την κερκόπορτα για την εκδήλωση ανοικονόμητων συγκρούσεων εντός των πανεπιστημίων.
- Το κλίμα της «έκτακτης συνθήκης» που καλλιεργεί η κυβέρνηση, η δεδομένη αποπτώχευση του κράτους και τη αγοράς, οι δύσκολες μέρες που περνάμε όλοι μας, δεν επιτρέπεται να νομιμοποιήσουν την ανεπίστρεπτη απώλεια για την κοινωνία και τις μέλλουσες γενιές του Δημόσιου, Δωρεάν και Ακαδημαϊκού Πανεπιστημίου, των τόπων της επιστήμης και της τέχνης, όπου δοκιμάζονται οι αρχές της ισότητας, καλλιεργείται η κριτική σκέψη και πλουραλισμός.

Αποτελεί κατάκτηση για τα Πανεπιστήμιά μας η ομόθυμη απόρριψη του νόμου και η θεώρηση της εφαρμογής του ως εκτροπής. Συνιστά πλέον πράξη ευθύνης για όλες τις συνιστώσες της πανεπιστημιακής κοινότητας η περιφρούρηση της αυτοτέλειας και η απόκρουση της εφαρμογής του νόμου, η απόσχιση της ταπείνωσης και η ανάκτηση της αξιοπρέπειας όλων μας.

Η υπεράσπιση του Συντάγματος και των δημοκρατικών αρχών συνιστά πρώτιστη ευθύνη, το Δημόσιο, Ακαδημαϊκό Πανεπιστήμιο συνιστά μείζον αγαθό που δεν μπορεί να διακυβεύεται από καταφανώς αντισυνταγματικούς νόμους και κυβερνήσεις αμφίβολης νομιμοποίησης.

14 Οκτωβρίου 2011